

Sygn. akt II K 965/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Lemanowicz - Pawlak

Protokolant: stażysta Natalia Żurawska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Moniki Barskiej

po rozpoznaniu dnia 12.10. 2016 roku

sprawy:

M. Z. (1) s. M. i I. z domu L.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lutego 2016 r. na terenie zakładu (...) w B. gm. Ł., będąc jako pracodawca odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy, nie dopełnił wynikającego stąd obowiązku i nie zadbał o wykonywanie okresowych przeglądów urządzenia, które zapewniają poprawny stan techniczny urządzeń oraz nie zadbał o odbycie szkolenia okresowego pracownika, w wyniku czego w trakcie obsługi prasy mimośrodowej z uwagi na zły stan techniczny sprężyny elektrozaworu pneumatycznego, który spowodował niezamierzone otwarcie zaworu pneumatycznego i przekazanie napędu na tłocznik nastąpiło samoczynne uruchomienie się prasy i opadający tłoczek spowodował u A. D. obrażenia ciała w postaci zmiążdżenia palca 2.ręki prawej skutkującego częściową utratą palca na wysokości stawu międzypaliczkowego bliższego, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu trwające powyżej 7 dni, przez co naraził w/w pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

o przestępstwo z art. 220 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

ORZEKA:

I. przyjmując, iż oskarżony **M. Z. (1)** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 220 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k, na podstawie art. 66§1 i 2kk w zw. z art. 67§1kk postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

II. na podstawie art. 67§3kk zobowiązuje oskarżonego M. Z. (1) do uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego A. D. zadośćuczynienia w wysokości 2000 (dwa tysiące) złotych w terminie 2 (dwóch) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami postępowania w wysokości 564,05 (pięćset sześćdziesiąt cztery złote pięć groszy).

Sygn. akt IIK 965/16

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2016 r. na terenie zakładu (...) w B. gm. Ł. M. Z. (1) będąc jako pracodawca odpowiedzialny za bezpieczeństwo i higienę pracy, nie dopełnił wynikającego stąd obowiązku i nie zadbał o wykonywanie okresowych przeglądów urządzenia, które zapewniają poprawny stan techniczny urządzeń oraz nie zadbał o odbycie szkolenia okresowego pracownika, w wyniku czego w trakcie obsługi prasy mimośrodowej z uwagi na zły stan techniczny sprężyny elektrozaworu pneumatycznego, który spowodował niezamierzone otwarcie zaworu pneumatycznego i przekazanie napędu na tłocznik nastąpiło samoczynne uruchomienie się prasy i opadający tłoczek spowodował u A. D. obrażenia ciała w postaci zmiążdżenia palca 2.ręki prawej skutkującego częściową utratą palca na wysokości stawu międzypaliczkowego bliższego, co spowodowało naruszenie czynności narządu ruchu trwające powyżej 7 dni, przez co naraził w/w pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Opisany powyżej czyn wyczerpał znamiona występkę stypizowanego w art. 220 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Obrońca oskarżonego złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego, który w pełni został zaaprobowany zarówno przez pokrzywdzonego, jak i prokuratora.

Art. 66 kk wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego: społeczna szkodliwość czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd zdecydował się na zastosowanie wobec oskarżonego M. Z. (1) instytucji pośredniej pomiędzy skazaniem a bezwarunkowym umorzeniem postępowania karnego mając przede wszystkim na względzie charakter inkryminowanego czynu, jak również dotychczasowy tryb życia oskarżonego. Oceniając zachowanie oskarżonego przez pryzmat stopnia jego naganności, wyznaczonego rodzajem naruszonych obowiązków należało stwierdzić, że społeczna szkodliwość czynu była niewątpliwie wyższa niż znikoma. Oskarżony był bowiem odpowiedzialny za zły stan technicznych sprężyny elektrozaworu pneumatycznego, jak również nie zadbał o odbycie szkolenia okresowego pracownika.

Z drugiej strony sąd uwzględnił, iż M. Z. dotychczas nie był karany sędownie, wiozł ustabilizowany tryb życia, jest osobą, która aktywnie wspiera lokalne stowarzyszenia i inicjatywy. Ponadto przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia zawinienia sąd nie mógł tracić z pola widzenia konstatacji zawartej w opinii biegłego sądowego z zakresu instalacji i urządzeń energetycznych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, z której wynika, iż za nieprzebranie zasad BHP przy obsłudze prasy/ wykonywanie czynności montażu w warunkach załączonego silnika napędowego – odpowiedzialny był pokrzywdzony. Przed wykonaniem czynności, które wymagały operowania dłońmi w niebezpiecznej przestrzeni pracy prasy A. D. zobowiązany był do wyłączenia napędu maszyny, czego jednak nie uczynił. Włączony napęd podczas wykonywania czynności spowodował samoczynne uruchomienie prasy wskutek czego pokrzywdzony doznał zmiążdżenia paliczka palce wskazującego prawej ręki. Z przytoczonych wyżej względów należało przyjąć, iż pokrzywdzony przyczynił się do zaistnienia zdarzenia będącego przedmiotem postępowania.

W ocenie sądu wskazane powyżej okoliczności, jak również postawa oskarżonego zmierzająca do zadośćuczynienia pokrzywdzonemu za doznaną krzywdę przemawiały za zastosowaniem w realiach przedmiotowej sprawy instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Długość orzeczonego rocznego okresu próby jest w ocenie sądu wystarczająca do weryfikacji postawionej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego.

Aby wzmocnić oddziaływanie w zakresie prewencji indywidualnej, jak również, aby zadośćuczynić zasadzie kompensaty krzywd wyrządzonych czynem zabronionym na podstawie art. 67 § 3 kk sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego A. D. zadośćuczynienia w wysokości 2000 zł w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia

się wyroku. Wysokość tego świadczenia była podyktowana charakterem obrażeń pokrzywdzonego, skutkujących naruszeniem czynności narządu ruchu na okres powyżej 7 dni, z drugiej zaś strony uwzględnia stopień przyczynienia się pokrzywdzonego.

Zakreślając termin do uiszczenia zadośćuczynienia sąd kierował się dyspozycją art. 67§4kk, zgodnie z którym przepis art. 74kk stosuje się odpowiednio. Z kolei art. 74§1kk stanowi, iż czas i sposób wykonania nałożonych obowiązków wymienionych w art. 72kk sąd określa po wysłuchaniu skazanego. W realiach przedmiotowej sprawy zarówno wysokość zadośćuczynienia, jak i termin realizacji w/w obowiązku zostały zaakceptowane przez oskarżonego, obrońcę, rzecznika oskarżenia publicznego oraz pokrzywdzonego.

W ocenie sądu zastosowane sankcje karne są adekwatne do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, spełnią one swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej, jak również zadośćuczynią zasadzie kompensaty szkód wyrządzonych czynem zabronionym.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk w zw. z art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r., Nr 49 poz. 223 ze zmianami). Oskarżony ma stałe źródło dochodów w związku z tym będzie miał możliwość pozyskania środków na pokrycie kosztów sądowych.